

Bude konec světa?

Proč nemusíme mít obavy z budoucnosti

Radim Passer

2. Radim Passer

Bude konec světa? Proč nemusíme mít obavy z budoucnosti

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. My jsme v první přednášce směli odhalit jedno úžasné biblické proroctví, zaznamenané v knize Daniel ve 2. kapitole. Mohli jsme odhalit, že vlastně Pán Bůh tomuto babylónskému králi oznámil, jak budou vstoupovat a padat jednotlivé světové říše. Mohli jsme se naučit, že Bůh ukázal králi Nebúkadnesarovi velikou kovovou sochu. Ukázal mu ji ve snu a prorok Daniel tomuto králi, který si ten sen ani nepamatoval, jak byl rozrušen, tak mu z Boží pomoci sdělil nejen ten sen, ale i výklad. A vy si jistě pamatujete jednotlivé kovy na té soše a jaká království představovaly.

Byla tam zlatá hlava a ta představovala Babylón. Byly tam stříbrné paže a hrud' a ty představovaly Médo-persii. Pak tam byly měděné boky a ty představovaly Řecko. Pak tam byly železná stehna, a ty představovaly Řím. A pak tam byly nohy dílem ze železa a dílem z hlíny a ty představovaly rozdělenou Evropu, která následovala po pádu římské říše. Tím však celý ten sen nekončil. Na konci snu král Nebúkadnesar viděl, že se bez zásahu lidských rukou, tedy bez lidského přičinění utrhá kámen. Kámen, který udeřil té soše do nohou, takže z té sochy nakonec nic nezbylo a ten kámen nakonec naplnil celou zemi. A ten kámen symbolizoval Boží království, které přichází na konci lidských dějin.

Dnešní přednáška bude na tu včerejší navazovat, protože dnes budeme studovat téma, které je především zaznamenáno ve dvou evangeliích – u Matouše ve 24. kapitole a u Lukáše ve 21. kapitole. A je to téma „Znamení druhého příchodu Ježíše Krista.“ Dnešní přednáška má název: Bude konec světa? Z podtitulem: Proč nemusíme mít obavy z budoucnosti? A protože i dnes budeme studovat Bibli, tak se na začátku krátce pomodlíme.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat i dnes, že jsme se mohli znovu setkat, abychom studovali tvoje slovo. A tak tě chci opět prosit, abys tu byl skrze Ducha svatého přítomen, a abys nám dával moudrost, abychom díky tobě dokázali správně pochopit, co nám skrze Bibli chceš říci. Modlíme se ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Jednoho krásného dne se Otec se svou devítiletou dcerkou koupali v oceánu. Chvíli si jen tak plavali ve vodě, ale náhle přišel dost silný odliv a oba dva se dostali na široké moře daleko od břehu. Bylo v tu chvíli jasné, že ten otec nemůže pomoci sobě i dívence. A tak jí řekl: „Neboj se, lehni si na vodu a klidně plav. Vrátím se.“ A pak sám spěchal pryč na břeh, aby našel pomoc. Poté, co se vrátil i se záchranným člunem na místo, tak jeho srdce se málem zastavilo. Dcerka tam nebyla. Vlny ji odnesly dál na širý oceán. A tak se ji vydal hledat. A nakonec ji díky Bohu našel a ona plavala tak klidně, jak jí řekl, přestože byla ve velkém nebezpečí. A později, když se jí ptali na to, že se i v takovém nebezpečí dokázala chovat tak klidně, když byla sama v oceánu, tak odpověděla: „Dělala jsem jenom to, co mi tatínek řekl. Věděla jsem, že přijde zpět, a tak jsem se nebála.“ Tato odvážná dívenka měla naději, která jí dala sílu přežít a nechat se zachránit.

A velikou naději, která udržuje víru opravdových křesťanů je, že náš nebeský Otec přijde zachránit tuto zemi, která se nachází na pokraji zkázy. Ohledně konce světa existují různé názory. Mnoho z nich můžeme číst v novinách, vidět v televizi a také známí a slavní vědci se v nedávné době vyjadřovali se svou obavou, že život na zemi zřejmě nebude trvat dalších tisíc let. Řekli, že lidmi způsobené znečištěné atmosféry bude mít za následek zvýšení teploty na celé zeměkouli. A v důsledku toho se údajně vytvoří vlny smrtelného vedra a kvůli tajícím ledům za polárním kruhem mohou být do jisté míry zaplaveny i různé kontinenty. Někteří jiní se domnívají, že svět skončí odlišně. Někteří říkají, že se sami zničíme nukleární válkou. Jsou ale i jiné názory, které říkají, že nám dojdou potraviny a i jiné zdroje potřebné k životu. A to i v případě, že světová populace bude narůstat tak jako doposud, protože i to je poměrně velké riziko. Někteří další tvrdí, že budeme smeteni při srážce komety nebo asteroidu se zemí. A pak jsou i další, kteří se domnívají, že jednoho dne se tu objeví mimozemšťané z jiné planety a všechny nás zničí. Po pravdě řečeno, ale většina z nás řeší samozřejmě plno jiných obyčejných každodenních starostí. Lidé bojují o to, aby se uživil, aby dokázali vycházet s ostatními, aby se dokázali vypořádat s nemocemi, aby se dokázali vypořádat se žalem a smrtí, které jsou součástí světa, ve kterém žijeme. Pro většinu lidí na této planetě není život jednoduchý. Někdy to může být až tak náročné, že si někteří přejí, aby už jejich život skončil. A je jisté, že život nebyl stvořen proto, aby byl naplněn bolestí, hladem, únavou, či stresem. Logicky bychom chtěli mít lepší svět.

Milí přátelé, dnes mám pro vás dobrou zprávu. Tento svět opravdu skončí, jak říká Bible. Ale skončí proto, aby mohl přijít svět lepší. Aby přišel svět lepší, který Bůh zaslíbil ve svém Slově. A téměř každý by rád věděl něco víc. Jak a kdy? To jsou základní otázky mnoha lidí na naší zemi.

Jak ale poznáme, kdo má pravdu? Protože tvrzení a domněnek je mnoho. Problémem je najít proroky, jejichž předpovědi jsou přesné. Proroky, jejichž poselství se skutečně naplní. Bible vypráví o jedné zajímavé události v životě Ježíše Krista. Jednoho dne si ho jeho učedníci vzali stranou a ukázali mu nádhernou budovu židovského chrámu v Jeruzalémě. Ten chrám byl v nedávné době rekonstruován římskou vládou. Byla to jedna z nejkrásnějších budov v tehdejší římské říši. Nádherný palác. A když se na tu budovu Ježíš podíval, tak pronesl před učedníky něco překvapujícího. Řekl: „**Vidíte to všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni. Všechno bude rozmetáno.**“ **Mat. 24:2.** Byla to nejkrásnější stavba v židovském národě. A Ježíš předpověděl, že bude zcela zničena. Stavba, která byla spojena s židovským náboženstvím, s uctíváním Boha nebes. Učedníky to šokovalo.

Když pak vystupovali na Olivovou horu, napadlo je položit Ježíšovi otázku. Otázku, na kterou bychom se na jejich místě chtěli zeptat všichni. V Bibli můžeme číst: Když se pak posadil na Olivové hoře, přistoupili k němu učedníci o samotě a řekli: „**Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude tvoje znamení tvého příchodu a skonání věku?**“ **Mat. 24:3.** Vidíme, že si zde učedníci spojili zkázu Jeruzaléma se skonáním věku a příchodem Ježíše Krista. Učedníci měli pocit, že bude-li tato budova zničena, pak to musí být ve spojení právě s 2. příchodem Ježíše Krista a tedy vlastně i s koncem světa. Ale v knize Matouše ve 24. kapitole se dozvídáme, že Ježíš hovořil o dvou odlišných událostech. Jednou z nich byl 2. příchod Ježíše, jeho slavný návrat na zem a začátek věčného království, které bude následně pokračovat zde, na nově stvořené zemi. A tu druhou mělo spatřit mnoho lidí, kteří tehdy ještě byli naživu. Jednalo se o zničení Jeruzaléma a především jeruzalémského chrámu. Ježíš pokračoval, aby pověděl učedníkům, co se mělo stát s chrámem. „**Když pak uvidíte znesvěcující ohavnost, o níž je řeč u proroka Daniele, Ježíš se zde opírá o starozákonní proroctví Daniele a pak pokračuje, jak stojí na místě svatém, kdo čteš, rozuměj, tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor.**“ **Mat. 24:15-16.** Daniel tedy předpověděl, že Jeruzalém bude zničen. Ale Ježíš nyní řekl svým učedníkům, že se varování proroka Daniela už brzy vyplní. V dalších verších pak můžeme číst, jak Ježíš říká o té době, kdy má být zničen Jeruzalém a chrám: „**Kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si vzal něco z domu a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť.**“ **Mat. 24:17-18.** Ježíš zdůrazňoval, aby utíkali jako o život, protože když uvidí armádu, jak obstupuje město Jeruzalém, tak bude jasné, že zkáza je blízko. Podle Lukáše řekl Ježíš: „**Když uvidíte, že Jeruzalém obstupují vojska, tu poznáte, že se přiblížila jeho zkáza.**“ **Luk. 21:20.** Vysvětloval jim, že kdykoliv by uviděli tuto armádu, že je to signál, že mají opustit město. Dále pak Ježíš dodává: „**Poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit**

vše, co je psáno.“ „Padnou ostřím meče, budou jako zajatci odvedeni mezi všechny národy, po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se jejich čas nenaplní.“ Luk. 21:22.24.

V r. 66, přibližně 33 let po Ježíšově předpovědi, přišla římská armáda vedená Cesiem, římským místodržitelem Sýrie, potlačit povstání, které vypuklo v Jeruzalémě. Obklíčili město, avšak tehdy se městu ještě podařilo odolat drancování římské armády. Nakonec římské vojsko odtáhlo, poněvadž v tu dobu nemělo naději na dobytí města. (Církevní dějiny.) A tehdy ti, kdo uposlechli Ježíšova slova, unikli před zkázou Jeruzaléma a nepřišli o život. Když bylo město následně v r. 70 po Kr. dobyto, římskou armádou. V tomto hrozném obležení bylo zabito přibližně 1 100 000 lidí, protože byly Velikonoce. A tak Jeruzalém, jehož počet obyvatel se počítal na desítky tisíc, v tu dobu byl doslova přecpán lidmi, kteří tam přišli strávit Velikonoce. Nedali na Ježíšova slova, aby utekli z města, když se římská armáda v r. 66 po Kr. stáhla. A tak když křesťané opouštěli město, protože důvěřovali slovům svého Mistra, tak naopak davy a davy jiných lidí se tlačili do města. A ti, kdo věřili Kristu a dbali na znamení, která jim předpověděl, tak si uchovali svůj život, zatímco ti, kteří pochybovali, tak zemřeli.

A tak to bude i na konci dějin, protože Bible říká, že pozorní věřící, pozorní znamenají ti, kteří jsou bdělí, budou osvobozeni, zatímco lehkovážní a pochybující, o nich Bible říká, že zahynou. A jak to dopadlo s oným nádherným chrámem? Titus, římský generál, který měl na starosti dobytí města Jeruzalém dal příkaz, aby se chrám zachoval, protože to byla jedna z nejkrásnějších staveb v římské říši. Ale jeden z jeho vojáků, když viděl, co se právě za branami tohoto chrámu odehrává, hodil dveřmi dovnitř zapálenou pochoděň. A chrám se stal planoucím peklem. A přesně, jak Ježíš řekl, nezůstal kámen na kameni. A tak se Ježíšovy předpovědi, které řekl učeníčkům přibližně 40 let před zničením Jeruzaléma přesně naplnily. Otázkou tedy je, jestli i my dnes budeme přehlížet znamení, která nám Ježíš dal ohledně konce světa a nebo dáme na varování a připravíme se na to, co nás čeká? Otázkou tedy je, jak poznáme že konec dějin tohoto světa už je blízko? Ježíš Kristus dává jasná znamení. A nyní můžeme odhalovat svědectví o realitě naší doby. Podívejme se na některá z těchto znamení:

Kristus řekl: „**Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.**“ Mat. 24:7. My z historie víme, že 20. století bylo nejkrvavější století v historii lidstva. Jenom 1. světová válka přinesla smrt přibližně 20 mil. lidí. 2. světová válka se stala svědkem záhuby přibližně 50 mil. lidí. A ačkoli se všichni domnívali, že násilí a nenávisť skončí, stále se ještě někde válčí. Může se zdát, že svět zešílel. A to je právě jedno z předpovězených znamení doby. Národy hovoří o míru, ale častokrát připravují válku. Jiné biblické proroctví týkající se míru a přípravy říká toto: „**Až budou říkat „Je pokoj, nic nehrozí,“ tu je**

náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku a neuniknou.“ 1. Tes. 5:3. Jinými slovy hovoříme o míru, ale v tom reálném životě žádný mír není. Po pravdě řečeno, každý normálně uvažující člověk chce mír. Ale častokrát, především v podání vrcholných politiků tohoto světa, to jsou pouhá slova. Bible říká, že v posledních momentech světa této země získá člověk schopnost zničit zemi. Zj. 11:18 k tomu dodává: „**Rozzuřily se národy, ale přišel hněv tvůj, čas, abys soudil mrtvé, odměnil své služebníky proroky a všechny kdo jsou svatí a mají úctu ke tvému jménu, malé i velké, abys zahubil ty, kdo hubili zemi.**“ Nikdy předtím neměli lidé schopnost zničit tuto planetu, jako dnes. S vynálezem nukleární bomby tuto schopnost člověk získal. Teroristé také našli způsob, jak koupit nebo ukrást některé z těchto nukleárních zbraní, které byly ještě donedávna, můžeme říct za doby studené války, velmi dobře chráněné. Některé z těchto zbraní dnes chybí a může je mít někdo, kdo čeká na příležitost, aby je někomu prodal nebo dokonce použil.

Světově uznávaný časopis poukázal na to, že informace o tom, jak vyrobit nukleární bombu jsou dostupné ve většině knihoven po celém světě. Takže otázkou je kdo a k čemu je v nějaké budoucí době může použít? Častokrát nejsou větší než zavazadlo a mohou být položeny kdekoliv. A jedna z nich může způsobit škodu nesmírného rozsahu.

Ježíš řekl, že v posledních dnech budou pohromy všeho druhu. U **Matouše 24:7** říká, že „...**bude hlad.**“ Hlad je v mnoha částech země. Odhaduje se, že každý rok zemře 9 mil. lidí hlady. Ano, neděje se to tady, v našich zeměpisných šířkách, ale přesto jenom statisticky to znamená, že každý den zemře téměř 25 000 lidí na této zemi hlady. V dnešní populaci 60 % lidí je nějakým způsobem podvyživených a 20 % lidí z celkové populace trpí hladem. Ježíš popsal dilema závěrečných událostí země následovně: „**Na zemi úzkost národů bezradných kam se podít.**“ **Luk. 21:25.** Zatím pokračujeme ve špatných zprávách.

Ježíš řekl, že bude mor. „**Bude hlad, mor a zemětřesení na mnoha místech.**“ **Mat. 24:7.** To znamená ne na všech místech na celé zemi. Ale říká, že na mnoha místech. A slovo mor dnes podle slovníku znamená něco jako epidemie nebo jakási divná nemoc. Navzdory výsledkům moderní medicíny dnes existuje stále mnoho epidemií. Za všechny můžeme jmenovat AIDS, malárie, tuberkulóza nebo cholera.

Světová zdravotnická organizace odhaduje, že dnes je přes 40 mil. lidí, kteří se nakazili virem HIV. Např. v Tanzánii přes 30 tis. lidí je HIV pozitivních. A někdy ta nevědomost v těch základních a hygienických principech je taková, že muž jde se ženou i když ví, že ona je HIV pozitivní. A tak Bible říká, že i celé národy mohou vymírat, pokud nebudou podniknuty kroky, které by tento neblahý vývoj zastavily.

Další znamení času, kterému čelíme se projevuje ve znečištění ovzduší. Boží Slovo předpovědělo, že celý svět zestárne. Prostřednictvím

proroka Izajáše Bůh řekl: „Pozvedněte své oči k nebi, pohleďte dolů na zem! Nebesa se rozplynou jako dým, země zvětší jako roucho.“ Iz. 51:6. A to, co se děje s atmosférou okolo země a se zemí, snad ani není možné lépe popsat. Obloha nad řadou velkoměst je naplněna různými jedovatými chemikáliemi, které vdechujeme do našich plic. Nápisy vyvěšené v mnoha městech varují před nebezpečím znečištěného vzduchu. Myslím, že v uplynulých dnech a týdnech se to týkalo zrovna ostravska. Na mnoha místech je už škodlivé i pití vody, protože obsahuje nebezpečné látky. Otázkou tedy zůstává, odkud budeme moci získat energii, čistou vodu a vzduch a odkud také získáme dostatek potravin? Protože z rychle rostoucí populací se lidé dostávají do závažných problémů. A po pravdě řečeno, tyto problémy ohrožují dokonce i jejich přežití. A tak se znovu vracím k tomu textu u Lukáše, kde Ježíš říká: „Na zemi úzkost národů, bezradných...“ Luk. 21:25.

A Bible také hovoří o nárůstu zemětřesení. Po pravdě řečeno, za svůj život jsem dosud nezažil tolik vážných zemětřesení jako v 1. polovině letošního roku. „Bude zemětřesení na mnoha místech.“ Mat. 24:7. A my jsme svědky rychlého nárůstu jejich počtu. Jen za posledních 90 let bylo na zemi přibližně 1,5 mil. přírodních pohrom. A ty byly častokrát i se smrtelnými následky. S následky na lidských životech. Bible říká: „Budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes. Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře.“ Luk. 21:11. 25. Všimněme si, že se tam říká, že se bude valit vítr a vlny. A po celém světě se objevuje velmi neobvyklé počasí. A v jeho důsledku si přírodní katastrofy vybírají krutou daň na majetku a žel i na lidských životech.

Bible ale poskytuje další znamení. Teď budeme hovořit o morálním stavu na konci času. Ježíš totiž přirovnal stav na zemi během posledních dnů k Sodomě a Gomoře. My víme, že to byla dvě nejhříšnější města, která kdy existovala a o kterých se Bible zmiňuje. Bůh nakonec tato města zničil ohněm a sírou z nebe. A Ježíš říká: „Stejně tak bylo za dnů Lotových... Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka.“ Luk. 17:28.30. A Juda, jeden z Ježíšových učedníků napsal: „Sodoma, Gomora a okolní města se oddaly smilstvu, propadly zvrhlosti.“ Juda 1:7. Když apoštol Pavel hovořil o morálním stavu zvrhlých měst ve své době, tak řekl: „Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený. A stejně i muži zanechali přirozeného styku se ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému. Muži s muži provádějí hanebnosti.“ Ř. 1:27. O morálním stavu lidstva poslední doby hovoří apoštol Pavel ještě takto: „V posledních dnech lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádní, bezhlaví, nadutí, budou mít

raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat.“ 2. Tim. 3:2-5. Nevím, na co byste si vsadili, ale tento text nebyl napsán v r. 2010. To už je téměř 2000 let.

A jedním z nejvýznačnějších znamení, které nám Ježíš dal, byl příchod falešných kristů a falešných proroků. Kristus varoval před těmi, kteří se objeví proto, aby sváděli lidi, aby svedli svět. U Matouše Ježíš říká: „Tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam, nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“ Mat. 24:23-24. Zde můžeme číst, že i když uvidíme nadpřirozené jevy, veliká znamení a zázraky, tak to ještě není důkazem toho, že pocházejí od Boha. Naopak jsme varováni před tím, abychom se nechali lehce strhnout. Ježíš říká, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Kristus pokračuje: „Když vám řeknou: „Hle, je na poušti,“ nevycházejte!“ Matouš 24:26. Nebude totiž třeba nikam chodit, protože Ježíš řekl jasně: „Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.“ Mat. 24:27. A ve Zjevení 1:7 je nám řečeno: „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli.“ Jestliže ho uzří každé oko, tak nikdo nebude potřebovat vysvětlovat, že Ježíš Kristus přichází, protože každý, kdo bude živí v tu dobu, to uvidí na vlastní oči. Uvidíme ho až přijde. Nikdo nám tedy nebude muset vysvětlovat význam toho, až přijde Ježíš se všemi anděly.

Poslední a největší ze všech znamení, která nám Ježíš dal, je hlásání evangelia celému světu. A po pravdě řečeno, ze všech těch znamení, o kterých jsme hovořili, nebylo zcela naplněno už jedině toto. Hlásání evangelia celému světu. U Matouše 24:14 Kristus říká: „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“ V knize Zjevení můžeme najít toto prohlášení, jak ho popisuje Bůh ohledně doby, před Kristovým návratem: „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ Zj. 14:6. Otázkou, kterou si nyní můžeme položit je, jestli si uvědomujeme, že tato proroctví se již naplňují po celé zemi. Všude tam, kde je kázáno Boží slovo. Kde je kázána ta dobrá zpráva, že Bůh má plán záchrany pro každého člověka, který o to stojí. Toto je součástí hlásání věčného evangelia každému stvoření. Evangelium je často kázáno i v televizích, přes satelit, v rádiu, na evangelizačních přednáškách, jako je např. i tato, po internetu nebo prostřednictvím soukromých biblických hodin nebo jsou různé korespondenční kurzy studia Bible. Těch prostředků, jak může být hlásáno evangelium lidem je skutečně velmi mnoho.

A prorok Daniel řekl, když hovořil o poslední době, že se rozšíří poznání. Během posledních dnů historie tohoto světa, během posledních necelých dvou staletí byla kniha proroka Daniele rozpečetěna. Pokud jste četli knihu proroka Daniela, tak tam je ve 12. kapitole napsáno: „A ty,

Danieli, zapečet' tuto knihu až do doby konce.“ Dan. 12:9. A tak vlastně teprve od počátku 19. století byla prorockví knihy Daniel rozpečetěna, a tak poznání se rozmnožilo. Rozšířilo se i poznání ve světě, v oblasti vědy. A tak čas se naplňuje. Hříchy, které byly příčinou zničení světa potopou, v době Noé, existují i dnes. Zdá se, že jako lidstvo si neumíme pomoci a směřujeme stále a stále více k vlastní záhubě, o čemž svědčí události, které se kolem nás odehrávají. A Ježíš přirovnal dobu těsně před svým příchodem k době Noé. A lidé, kteří žili v době Noé byli zaneprázdněni obstaráváním svého živobytí a svými každodenními záležitostmi. A to zaneprázdněni až tak, že jim vůbec nezbyl čas na duchovní věci. Že jim nezbyl vůbec čas na to, aby ho mohli trávit s Bohem.

U Matouše je napsáno: **„Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé. Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly, až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.“ Mat. 24:37.** Ježíš řekl, že jeho 2. příchod bude probíhat tak, jako to bylo za dnů Noé. Lidé si budou užívat života, protože užívat si života v dnešní společnosti to je „in.“ Užívat si života, k tomu potřebujeme spoustu věcí. Ale pak častokrát vůbec nemáme čas na Boha. Lidé pak budou milovat své záliby více, než Boha. A v jakýchsi pomyslných přesýpacích hodinách času nyní možná propadává posledních několik zrníček písku. A tak brzy se na obloze, hustě pokryté hvězdami objeví Boží Syn v zástupu nesčetných andělů. Bůh velmi dychtivě a s ním i celý vesmír očekává tento den. Ne proto, aby zničil svět, ale proto, aby vzal své děti domů, protože ten pravý domov, ten na Boží děti teprve čeká. A když pozorujeme různé věci a situaci v dnešním světě, můžeme si uvědomovat, jak rychle se přiblížil Kristův příchod. Některé věci jsou hodně podobné, jako když Ježíš přišel na tuto zemi poprvé. Tehdy dal Bůh lidem hodně znamení, aby rozpoznali dobu, aby, jak říká Bible, rozpoznali čas, ve kterém měl Ježíš přijít poprvé na naši zemi. Hodiny světa tehdy tikaly už 4000 let. A Bůh dokonce poslal anděly a moudré muže, aby lidem oznámil, že přijde zaslíbený Mesiáš, že přijde Kristus. Jak ale smutné je to sdělení: **„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.“ Jan 1:11.** Po pravdě řečeno, nebyli na něho připraveni. Protože to, jakým byl Ježíš, neodpovídalo sobeckým představám lidí o tom, jak si představovali, jak bude vypadat Mesiáš.

Takže Ježíš nám dal všechna tato znamení, která říkají, že brzy přijde znovu. Kristus pravil: **„Tak i vy, až toto všechno uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.“ Mat. 24:33-34.** Jinými slovy nepomine ta generace, než se to všechno odehraje a Kristus se znovu vrátí. Otázkou tedy je: „Přijmeme Krista tentokrát nebo bude znovu zklamán nezájmem nás lidí?“ Protože čas se naplňuje a sázka je veliká, protože jde o všechno. Život totiž znamená všechno. A Ježíš Kristus, když mluví o životě, tak

nemluví o tom životě, který končí smrtí. On hovoří o životě věčném. A proto nás vyzývá, abychom zbytečně nepromarnili ani chvilku. Dnes budeme příběhem i končit.

Příběh:

Jeden parník, který se jmenoval Střední Amerika se nalodil v přístavu New Yorku a směřoval Atlantikem na jih do Panamského průplavu. Cestou však loď měla nehodu a bylo jasné, že půjde ke dnu. A jiná loď viděla signály SOS a přispěchala na pomoc.

Kapitán záchranné lodi vyslal zprávu: „Jaký máte problém?“ A přišla mu odpověď: „Loď je poškozena a půjde ke dnu. Zakotvěte do rána.“ Ten, který si přál, aby byl zachráncem, když viděl ten potápějící se parník, tak odpověděl: „Dovolte mi, abych teď vzal vaše pasažéry na naši palubu.“ Ale byla už noc a kapitán Střední Ameriky nechtěl riskovat přestup pasažérů na jinou loď. A tak odpověděl: „Zakotvěte do rána.“ A druhý kapitán znovu vyslal zprávu a trval na tom, aby okamžitě mohl podniknout záchrannou operaci. Ale byl znovu odmítnut. A tak musel čekat poblíž v postupující noci. Jeho posádka, která byla na přídi, mohla vidět Střední Ameriku, jak se houpá ve vlnách. Ale už o hodinu a půl později se zděšením sledovali, jak tato loď zmizela. Loď klesla ke dnu a všichni cestující zahynuli.

Z toho je poučení, že čekat může znamenat věčný zánik, protože v životě člověka jsou chvíle, kdy je nutné se rozhodnout. Kapitán Střední Ameriky si myslel, že nebude problém počkat do rána. Ale tragicky se zmýlil. Protože Bible říká, že den záchrany je dnes. Bible říká, abychom nečekali, neváhali a neodkládali. Dnešek je totiž náš, ale zítřek být nemusí. A tak o našem věčném údělu se rozhoduje, dokud žijeme. Protože pouze pokud žijeme, tak můžeme odpovědět a reagovat na Boží nabídku milosti a záchrany. Z Božího slova jsme mohli pochopit, že Pán Ježíš je Pánem nad dějinami. A tak i dnes bych chtěl ukončit kratičkou výzvou. Pokud věříte, že Ježíš je Boží Syn, tak bych vás chtěl poprosit, abyste se se mnou na závěr pomodlili.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl i dnes poděkovat za nás všechny, jak tady jsme před tebou. Za to, že nám dáváš znamení. Znamení o tom, že tvůj příchod je blízko. Znamení o tom, že tvá nabídka záchrany je na cestě, a že ty toužíš a přeješ si, aby žádný člověk nezahynul. Děkujeme ti za to všechno, co máme zapsáno v Bibli, za to všechno, co se o tobě smíme dozvídat. A děkuji ti za každého z nás, jak jsi nás až do dnešního dne vedl v našich životech. Amen.